

عنوان مقاله:

مولفه های جغرافیا پایه در قوانین اساسی جدید افغانستان و عراق

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیای سیاسی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محسن خلیلی - استاد علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پس از یازده سپتامبر و فراهم شدن زمینه تحقق افکار استراتژیست های نومحافظه کار، دکترین تغییر رژیم برای حذف حکومت های چالش ساز هژمونی ایالات متحده، در قانون راهبرد امنیت ملی آمریکا قرار گرفت. تصمیم سازان نومحافظه کار، با تمرکز بر راهبرد تغییر رژیم های چالش گر (حذف حکومت های ستیزه جو و ورشکسته و سپس ایجاد دولت جانشین)، وارد عرصه عملیاتی سیاست خارجی شدند. گام نخست را در افغانستان و عراق با انجام تهاجم نظامی گسترده پشت سرگذاشتند. روند تدوین قوانین اساسی جدید افغانستان در سال 2004/1382 و در عراق به سال 2005/1384، رخ داده است. نگارنده تلاش می کند نشان دهد که کدام یک از مولفه های جغرافیایی در قوانین اساسی نوپیدای دو کشور، بروز یافته اند. نگارنده نوشتار پیش رو، بر پایه یک پژوهش توصیفی و با درنظرداشت روش مقایسه ای، کوشش می کند نشان دهد که چگونه مولفه های جغرافیایی در نگارش قوانین اساسی جدید، ایفای نقش می کنند. بنیان نگارش مقاله، بهره گیری از ایده ی پیوند فضا و سیاست است و نگارنده کوشیده است قانون اساسی را به منزله دستاورد پیوند حقوق و سیاست، به جغرافیا پیوهد زند.

کلمات کلیدی:

جغرافیا، قانون اساسی، قانون اساسی افغانستان، قانون اساسی عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765988>

